

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

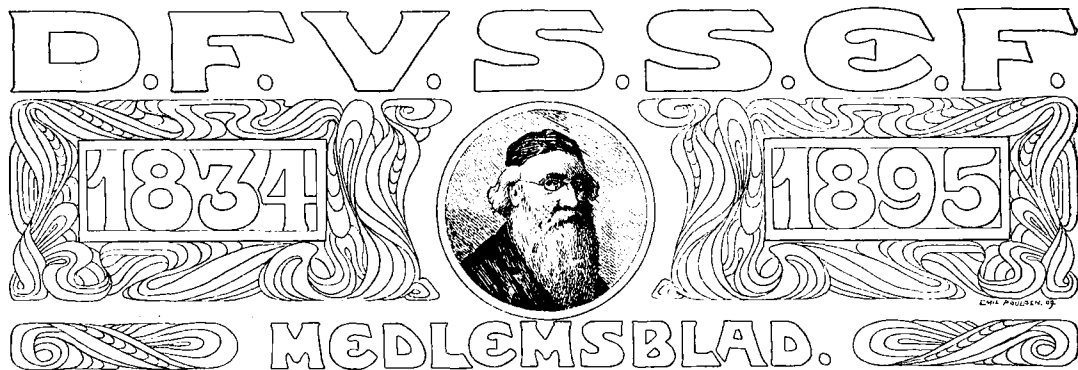
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

701085

5. Aargang

April 1910

Nummer 4

Det forenede Velgørenheds Selskabs Skoles Elevforening

1895 — 10. April — 1910.

—o—

Det er Skik, naar en Institution eller Personlighed fylder Aar, der ender paa 5 eller 0, at fejre denne Begivenhed paa festligste Vis; mange søger dog paa en eller anden Maade at undrage sig derfor. Selv om Foreningen paa sin Femtenaarsdag, vel nærmest under Trykket af økonomiske Sorger, slutter sig til disse, og vælger at lade Aarsskiftet ske i dybeste Stillehed, vil det vel dog være paa sin Plads, om vi her i Bladet et Øjeblik samlede Tankerne om den Tid, der svandt, for om vi derigennem kunde faa et omend svagt Skøn over Foreningens Fremtid.

Det var under alt andet end lyse og lykkelige Forhold vor Forening for 15 Aar siden blev dannet; Minderne om tidligt afdøde Forgængere, direkte Modstand fra nogle, medlidende Smil og Skuldertræk fra de fleste andre spaaede ikke nogen lang Levetid for Elevforeningen. Men den lille Kreds, der holdt Foreningen over Daaben, ejede den frejdigste Tro paa en god Fremtid og havde taget den faste Beslutning, at Maalet: en stærk og levedygtig Elevforening, der kunde virke til Gavn og Glæde for Velgørenhedsskolens Elever og Lærere, skulde naas, trods Modstand og Skuffelser og de til enhver Tid kun smaa Midler, der stod til Raadighed. Og Tiden gjorde ikke deres Tro til Skamme; alt som Aarene gik sluttede sig stadig flere og flere gamle Elever og Lærere, til den

lille Kreds, og nu ved 15 Aars Fødselsdagen staar Elevforeningen som en værdig og betydende Repræsentant for de mange, der i Aarenes Løb har været knyttede til Velgørenheds-Skolen.

Ved denne Lejlighed bør vi derfor bringe en særlig Tak til de Mænd, der i de første vanskelige Aar ved et ihærdigt og taalmodigt Arbejde, med aldrig svigtende Interesse for deres Opgave, førte Elevforeningen frelst over de første og største Vanskeligheder; mange af dem er nu sjældne Gæster iblandt os, men deres Navne staar skrevet med lysende Skrift i Foreningens Historie, og deres Gerninger mindes vi med Taknemlighed; det bør være en hellig Pligt for os unge med Iver og Interesse at bygge videre paa den Bygning, hvortil de lagde Grunden.

Foreningen har i de forløbne 15 Aar skænket os mange glade og fornøjelige Timer i Kammeraternes Kreds; utallige er Minderne om festlige Sammenkomster, hvor en munter og tillidsfuld Ungdom med et lyst og frejdigt Blik paa Livet førte an, stærkt sammenknyttet ved et godt Kammeratskab, alle besjælede af Tanken om hver især at ville give sit Bidrag til at gøre Møderne saa indholdsrige og fornøjelige som vel muligt. Men ogsaa andre og nok saa skønne Minder runner Elevforeningens Fortid; gik det paa en eller anden Maade en gammel Kammerat daarligt i Livet, altid kunde han være sikker paa i Foreningen at finde deltagende Venner med en aldrig svigtende Vilie til at ville hjælpe saa godt de smaa Evner og Midler tillod.

Men Foreningens Fortid gemmer og

saa paa Minder om Skuffelser og Ærgrelser for de ledende Kræfter, fejlslagne Forhaabninger og en næsten uafbrudt Kamp for at klare de nødvendige Udgifter, og den minder om Perioder, hvor indbyrdes Strid og Uenighed hærgede vor lille Forening, vel aldrig Strid om det endelige Maal: den store og livskraftige Forening, men Strid om Vejen og Midlerne til at naa dette Maal.

Skulde vi paa 15 Aarsdagen give vore Ønsker for Foreningens Fremtid Udtryk, maatte de vel nærmest forme sig som Ønsket om, at Elevforeningen aldrig maa savne Medlemmer, der med Iver og Interesse vil ofre Tid og Arbejde paa at føre den videre frem gennem Livet, og vi vil ønske, at alle Foreningens Medlemmer, baade gamle og unge, vil hjælpe med til at indbyrdes Uenighed i videst Omfang kan holdes borte fra vor Forening; kun derved kan vi sikre Elevforeningen en jævn og rolig Udvikling og Fremgang, det der vel er det egentlige Maal for al det Arbejde, der hidtil er gjort, og i Fremtiden vil blive udrettet for „D. F. V. S. S. Elevforening“.

Aage Schæffer.

Til Komædie.

—o—

Den aarligt tilbagevendende Martsfest har altid været omgivet af en festlig Glorie, thi det er jo Fødselsdagen, hvor ikke alene alle Medlemmerne tropper op for at gratulere, men hvor ogsaa Slægt og Venner tages med; her er jo en Lejlighed, hvor de kan faa Indblik i det Liv, som leves i den Forening, de ellers kun kender af Omtale, og hvis mange Forbogstaver maaske kun de færreste fornaar at lyde. Som bekendt forsøgte Bestyrelsen sidste Aar — formodentlig for at slippe for det ikke ringe Arbejde, som uvægerligt er forbundet med en Komædie — at arrangere en Aftenunderholdning med Sang og Musik, et Forsøg, der ikke ubetinget vandt Medlemmernes Bifald. — Det er der ikke noget af sige til. Bestyrelsen gjorde sikkert Ret i atter at vende tilbage til den gamle Komædie — saa meget mere som vi jo nu har faaet vor eget Orkester, og saaledes saa at sige til Hverdagsbrug kan nyde godt af Mesterværkerne i Tonekunstens Vidunderrige.

Det var baade unge og gamle, der festklædte omtrent fyldte den store Sal, hvor man i Skindet fra en Overdaadighed af elektrisk Lys straks gik i Lag med Program-

merne, hvis slaende Lighed med en Begrævelsessang tilsyneladende ikke gjorde noget dybere Indtryk. Der var heller ikke Tid til at henfalde i sorgmodige Betragtninger, for nu kom „vores egen Musik“, og faa Minutter efter svang den populære Dirigent Taktstokken for Ouverturen, hvis indsmigrende Toner naaede selv de fjerneste Kroge. Belagne lyttede man og maatte uvilkaarlig forbauses over den glimrende Udførelse, ja man kunde vanskelig tro, at dette Orkester kun er af saa ny en Dato. Da Dirigenten lagde Taktstokken fra sig, bragde Bifaldet løs som Kvittering for denne Præstation, der gjorde Orkestret megen Ære. Midt under Orkanen formørkedes Himlen og Træppet gik op for Salonen hos den rige Parvenu, fhv. Slagter Bagsværd, et Arrangement, som man kun finder det i de store Møbelmagasiners Udstillingslokaler. I Glansen fra den imponerende Lysekroner i Loftet gik den vævre Dorte og gjorde flittig Brug af sin Støvekost, og en Dekorator havde anvendt al sin Snille paa at ophænge pragtfulde Draperier for Vinduerne og lykkelige Portier over Dørene. Paa det bedaarende Bordtæppe laa Chr. Winthers Digte i Pragtbind, overskygget af en Palme, og Scenens skraa Brædder var dækkede af et henrivende Smyrnætæppe, hvori de Agerendes Fodder fuldstændig forsvandt. Korf sagt: en Salon, der fuldt ud var Rigmanden værdig. Beundringen, der var almindelig, øgedes stærkt efterhaanden som Stykket skred frem og Aktricerne viste sig, iførte pragtfulde Toiletter. Selve Papa Bagsværd gjorde stor Lykke, da han — lige opstaaet — præsenterede sig i Sløbrok med to store dinglende Kvaster. — Men jeg vil overlade til Bladets teaterkyndige Medarbejder at fortælle om selve Stykket, hvor Løjerne kulminerede i 4. Akt: Kunstnerkarnevallet. Et mægtigt Bifald brød løs, da Træppet gik op for de muntre Karnevalsgæster, der til Orkestrets Toner dansede en all andet end stille Vals. Der var et Mylder af Zigøjnere, frøomme Munke, en Græker, Pjerrok der trak af med en vældig Bjørn, Dominoer, en Politibetjent, Toreadorer, Neapolitanere, Gud ved hvor mange Kolumbiner og — ja jeg maa vist hellere stoppe for ikke ganske at berøve min Kollega al Pladsen; men Bifaldet steg til Jubel, da man udenfor Vinduset opdagede Bakkus, ridende paa en Tønde, splifternøgen, kun iført Panterskiud, Vinløv og rød Næse. Alle rødmede dybt af Grin, og selv den strenge Politimand fandt sig ikke foranlediget til at skride ind.

Da Stykket var forbi og Orkestret faldt ind, bragte Klapsalverne løs, og først efter flere Fremkaldelser løntes Salen ganske langsomt.

— — —
Nu fik Stolene Ben at gaa paa, for Ballet skulde jo hurtigst muligt begynde; og faa Minutter efter saas ogsaa det første Par paa Gulvet. Til Akkompagnement af Tromme og Bækkener dansedes den ridderlige Mazurka for straks efter at afløses af en smeltende Vals. Og saaledes gik en Times Tid

indtil den behøvede, haardt tilbrænge Fisk vinkede i det fjerne. Man ilede til Spisesalen og tog med frisk Mod fat paa de herlige Sager. Da den værste Sult var stillet, lod Klaverets Toner og en omdelt Sang blev afsunget. Den blev hurtig efterfulgt af en anden, og de gjorde begge velfortjent Lykke; det synes næsten som om vore Poeter after er kommet til Live. Taler mangtede selvfølgelig heller ikke. Formanden bød Velkommen og holdt Talen for Skolen, hvorefter Instruktøren, Hr. Schram-Nielsen, holdt Talen for Fødselsdagsbarnet, der, som Taleren sagde, jo nu ogsaa var blevet konfirmeret og dermed var traadt ind i de Voksnes Rækker, efter lykkeligt at have overstaaet sine forskellige Børnesygdomme. Et Løve for Konfirmanden besvarede med dundrende Hurra'er, hvorefter Formanden takkede alle de assisterende og bød Velkommen.

Nu tog Dansen after sin Begyndelse og varedede lige til Kl. 4; ingen kunde blive træt, selv ikke Skuespillerne, som gik og lærte den sidste Rest Sminke af de sveddrivende Ansigter.

Da Dansen var forbi, og da man endelig skiltes, var det i Bevidstheden om at have tilbragt en Aften, hvoraf der ikke gaar saa forfærdelig mange paa et Memeskeliv.

Ærbødigt
F u g l.

„Kærlighed og Karneval“.

—0—

Det er saare vanskelige Tider for en stakkels Teaterkritikus at leve i; havde vi ej nyssens en Fejde saa grufuld af selv „Grevens do.“ maa blegne ved Sammenligning; maatte vi arme Kritici ej i samfulde 14 Dage undvære vor eneste Fornøjelse; at gaa i Teater, blot fordi d'Herr. Direktører, kraftigt støttet af de ærede Aktører og -tricer, var gale i Hovedet, fordi vi ikke roste dem tilstrækkeligt — efter deres Mening.

Nej, da maa jeg love for „Elevforeningens Teater“; der risikerer man da heldigvis ikke saa meget ved at skælde ud, for inden næste Forestilling har man jo forlængst faaet en anden Løvevej. Men nu kommer det mest ærgerlige ved det hele; her hvor der intet er at risikere, er der selvfølgelig heller ikke noget at skælde ud over; vi maa i Overensstemmelse med vor aldrig svigtende Relfærdighed være hiller Smil og Ros.

Det for Tilhørerne ganske ukendte, fra det lyske hentede 5 Akts Lystspil „Kærlighed og Karneval“ beredte Publikum en meget interessant og fornøjelig Aften, takket være et livligt og vittigt Replikskifte, en Vrimmel af pudsige Episoder, sikre sceniske Træffere, en udmærket Udførelse og ikke mindst en til Tider rent ud overdaadig Udstyrelse. „Direktionen“ samt Oversætteren og Instruktøren, Hr. Schram-Nielsen, havde megen Ære af Aftenen.

I Stykkets Hovedrolle, den fliv. Slagter,

nu den stormægtige, indbildske Parvenu-Rigmand, var Sofus Richter en dygtig og solid Anfører, og Gud, hvor Ernst Petersen var yndig som Halberg; Frk. Valborg og Sigrid Laursen var vidunderlig som Else og Polly — ja, Polly havde da mindst forlængt en Greve, saa godt som hun spillede; Max Ibenfeldt morede Folk rent ovenud i ikke mindre end 3 forskellige Skikkelser: som Brandmand, Fogedassistent og — Baccus. Tante Eva alias Frk. Hess var en bedaaerende ung Enke, ikke mindst paa Karnevalet i Kolumbines Lignelse, og hendes „Harlekin“; Hr. stadig Lind blev spillet sikkert og stilfuldt af Ludvig Petersen. Og der var „Jonas“ som en elegant og belevet Baron, der var som henlet lige fra „den adelige Klub“, og der var Rogert Rasmussen, som spillede Professor Strandgaard med en Rutine, som om han havde tilbragt hele sit Liv paa de skraa Brædder, og i mindre Roller genkendte man med Glæde Frk. Hersom, Knud Steen og Knud Andersen — og endelig nævner vi først nu Tjenestepigen „Dorthe“, fordi man som bekendt gemmer det bedste til sidst; det var Stykkets Bedst anlagte og sikrest gennemførte Rolle.

„Elevforeningens Orkestler“ besørgede den musikalske Del af Aftenunderholdningen; det var med udelte Glæde, at man after hørte det; Programmet var smagfuldt sammensat og gennemførtes flink og nydeligt, dog maaske med en Smule Usikkerhed i Ouverturen for Strygernes Vedkommende; men alt i alt maa det siges, at Orkestret velfortjent fik sin, og det var en ikke ringe, Part af Aftenens Bifald.

Kritikus.

FORSKELLIGT.

—0—

Foreningens Kasserer, Rasmus Pedersen, afrejser den 11. ds. til Amerika for i New York at tiltræde en Plads hos Firmaet „Melchior, Armstrong & Dessau“. Samtidig med at vi udtaler de bedste Ønsker om Held og Lykke i den nye Stilling, bringer vi Rasmus Pedersen Foreningens Tak for det store og uegennyttige Arbejde han paa saa mange Omraader har udført til Gavn og Glæde for Foreningens Medlemmer i de forløbne Aar.

I Henhold til Lovenes § 9 har Bestyrelsen suppleret sig med Ass. i Mag. Aleth Thomsen.

Max Ibenfeldt er, efter aflagt Prøve, engageret til „Det nye Teater“ fra næste Sæson.

Ved Martsfesten blev der taget en Del Billeder af Komedien, navnlig Karnevalsakten. Disse kan faas til Købs ved Henvendelse til Max Ibenfeldt, Emilievej Nr. 12.

Nyt Medlem. cand. theol. Frederiksen, Stampesgade 4, 4. Sal.

Foreningsmeddelelser findes paa Bagsiden.

Foreningsmeddelelser.

Sidste Vintersammenkomst

for
Medlemmer med Damer
finder Sted
Onsdag d. 13. April Kl. 8 1/2 præcis

i
Myginds Lokaler, Linnésgade
(Stuetaagen).

Aftenunderholdning

☉ Musik og Sang ☉

med Assistance bl. a. af

Violoncellisten Holger Prehn.

Af Programmet fremhæves:

Tchaikowsky: Rococo-Variationer.

Schumann: Andante.

Popper: Alfedans.

Georg Prehn: Impromptu.

Akkompagnement: Hr. Emil Prehn.
Flygel: Hornung & Møller.

Efter Aftenunderholdningen Fælles-
spisning à Kr. 1.35.

Sange bedes sendt til Sekretæren,
Rogert Rasmussen, Blaagaardsgade 31 A,
4. Sal.

Aftenen slutter med

Dans til Kl. 1.

Medlemsmøde

i
Myginds Lokaler (Stuen)

Onsdag d. 27. April Kl. 9.

Spillene ere fremlagte.

Den ordinære Generalforsamling

afholdes

Tirsdag den 10. Maj Kl. 9

i

Myginds Lokaler.

Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning for det forløbne Aar.
2. Det reviderede Regnskab fremlægges.
3. Formanden aflægger Beretning om Grundfondet.
4. Valg af Bestyrelse og Revisorer.
5. Valg af et Medlem til Grundfondets Bestyrelse.
6. Eventuelt.

Juhl & Friis' Vinhandel

Kronprinsesseg. 36

anbefales.

Særlig fremhæves:

A. C. Meukow Cognac *** Kr. 1,50 pr. Fl.

Otard Dupuy Cognac * " 1,25 " "

Fin gl. brun Rom " 1,00 " "

C. G. Paulsens Eftflg.,
Åxel Johansen,
Juvelér & Guldsmed

Største Udvalg i
alt Guld- og Sølvarbejde.

SPECIALITET:

Forlovelsesringe.

Vesterbrogade Nr. 50.

Telefon 5373.

Annoncepriser:

Pr. Felt: 1 Kr. For 12 Indrykninger
(1 Aar): 10 Kroner.

Bladets Redaktion og Ekspedition:
Klareboderne Nr. 14, 3. Sal,
cand. pharm. A. Schæffer.

Dette Blad er leveret paa Posthuset 6. April.